

[Justitsministeren.]

de færøske fiskere mulighed for at optage lån til udrustning og drift af fiskerfartøjer mod som sikkerhed at give underpant i fangsten i året 1952.

Loven svarer i hovedtræk til en række midlertidige love for Færøerne, der gjaldt fra 1932 og indtil den anden verdenskrig. Under krigen var der ikke behov for en tilsvarende lovgivning og heller ikke i de første år efter krigen, og da spørgsmålet påny blev aktuelt, gennemførte Færøernes landsstyre ved lagtingslove gældende for årene 1950—1952 bestemmelser svarende til førkrigstidens midlertidige love udfra den opfattelse, at spørgsmålet nu henhørte under Færøernes hjemmestyre. Fra statsministeriets side har man imidlertid efter aftale med justitsministeriet overfor Færøernes landsstyre gjort gældende, at loven indeholder en ændring af rigets almindelige formueretlige lovgivning, og at den derfor ikke kan gives som lagtingslov. Heri har landsstyret erklæret sig enig og anmodet om, at der måtte blive forelagt rigsdagen et forslag svarende til den sidst vedtagne lagtingslov.

Jeg tillader mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler dette til hurtig og velvillig behandling også i dette høje ting.

Severin Hansen: Nærværende lovforslag giver mig ikke anledning til bemærkninger; iøvrigt har den højtærede justitsminister jo allerede gjort rede for dets indhold.

Jeg skal på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling og vedtagelse her i det høje ting.

Federspiel: Jeg skal ligeledes på min gruppes vegne anbefale dette forslag til gennemførelse. Det imødekommer jo et rimeligt krav fra en vigtig gruppe indenfor dansk erhvervsliv, de færøske fiskere, om at opnå en ordning, der svarer til vor ordning med høstpantebreve, og i modsætning til vor lovgivning om høstpantebreve er denne lov jo prisværdig kortfattet.

Men der kunne være anledning til nu, da denne lov kommer tilbage efter i nogle år at have været unddraget rigsdagen og været vedtaget alene af lagtinget, at bede den højtærede justitsminister præcisere enkelte ting i loven, som måske på grund af formuleringen, der vel stemmer med visse færøske traditioner, kunne give anledning til tvivl.

I lovforslagets § 1 kunne formuleringen tyde på, at man også kan give pant i fangsten til sikkerhed for betaling af tidligere udrustningshjælp. Jeg går ud fra, at me-

ningen efter hele den konkursordning, der jo er gennemført på Færøerne i lighed med her i landet, er, at det, det drejer sig om, er pantsætning af fangst til sikkerhed for gæld, der er stiftet til udrustning i det pågældende år, altså 1952.

§ 3 indeholder en bestemmelse om, at genstande, der er anskaffet mod pant i fangsten i overensstemmelse med denne lov, ikke skal kunne være genstand for retsforfølgning fra kreditorers side. Der kunne måske være anledning til at få fastslået, at det her kun drejer sig om disse genstandes unddragelse for retsforfølgning, sålænge panteretten består. Det fremgår i og for sig af lovforslaget, men teksten kunne måske give anledning til nogen tvivl i så henseende.

Endelig må jeg måske benytte denne lejlighed til at bede den højtærede justitsminister gøre sin indflydelse gældende overfor det juridiske fakultet ved Københavns universitet. Dengang da jeg gik på universitetet, var nemlig det eneste man lærte om færøsk ret, dette, at en hel række love ikke gjaldt for Færøerne. Noget positivt om, at der overhovedet gjaldt en særlig lovgivning for Færøerne, lærte man ikke. Og senere når man, som nu med dette lovforslag, får lejlighed til at beskæftige sig med færøske retsforhold, erfarer man, at der overhovedet ikke i den danske retslitteratur findes kilder, som giver nogen som helst oplysning om færøske retsforhold; enkelte af de lovsamlinger og værker, det drejer sig om, anfører endda udtrykkeligt i deres forord, at man med stor omhu er gået udenom de færøske forhold. Dette forekommer mig at være en beskæmmende tilstand, som vort universitet burde drage omsorg for blev rettet snarest muligt. Den eneste kilde, der i virkeligheden findes, er en færøsk lovsamling, som kun er ført à jour til 1923. Det bevirker naturligvis, at man, når man skal beskæftige sig med disse spørgsmål, er meget vanskeligt stillet. Det medfører et betydeligt arbejde og røber en beklagelig mangel på interesse for en del af riget, som på mange måder frembyder et felt også for restsstudiet, fordi så mange af de gamle regler, der er blevet ændret herude, endnu er gældende på Færøerne.

Halfdan Hendriksen: En og anden vil måske finde, at det er noget ejendommeligt at give pant i den fisk, der endnu befinder sig i sit rette element, altså svømmer i havet, men når man overvejer sagen nærmere, må man, når alt kommer til alt, komme til det resultat, at det ikke er mere ejendommeligt at give pant i fisk, der svømmer i havet, end det er at give pant i en